

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

Trg Svetog Petra

Nedjelja Božje riječi, 22. siječnja 2023.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije (*Mt 4, 12-23*) govori o pozivu prvih učenika koji, na Galilejskom jezeru, *ostavljaju sve kako bi pošli za Isusom*. Neki od njih već su se s njim susreli zahvaljujući Ivanu Krstitelju i Bog je u njih stavio sjeme vjere (usp. *Iv 1, 35-39*). Sad se Isus vraća potražiti ih tamo gdje žive i rade. Gospodin nas uvijek traži; Gospodin nam se uvijek približava, uvijek. I ovaj put im upućuje izravan poziv: „Hajdete za mnom“ (*Mt 4, 19*). A „oni brzo ostave mreže i pođu za njim“ (r. 20). Zaustavimo se na tom prizoru: to je trenutak odlučujućeg susreta s Isusom, susreta koji će pamtiti cijeli život i koji ulazi u Evandjelje. Od tada slijede Isusa i, da bi ga slijedili, ostavljaju sve.

Ostaviti i slijediti. S Isusom je uvijek tako. Može se isprva osjetiti neku očaranost njime, možda također zahvaljujući drugima. Zatim to poznavanje može postati osobnije i zapaliti svjetlo u srcu. Postaje nešto lijepo što treba dijeliti s drugima: „Znaš, dojmio me se onaj odlomak iz Evandjelja, dirnulo me ono iskustvo služenja“. Nešto što te dirne u srce. Tako će biti i s prvim učenicima (usp. *Iv 1, 40-42*). Ali prije ili kasnije dođe trenutak kad je potrebno *ostaviti da bi se slijedilo njega* (usp. *Lk 11, 27-28*). I tu moraš prelomiti: ostavljam li iza sebe neke sigurnosti i upuštam se u novu pustolovinu ili ostajem tu gdje jesam? To je odlučujući trenutak za svakog kršćanina, jer je ovdje na kocki smisao svega ostalog. Ako ne smogneš hrabrosti pokrenuti se, postoji opasnost da ostaneš puki promatrač sveg svog života i da živiš svoju vjeru polovično.

Biti s Isusom stoga zahtijeva hrabrost napuštanja, kretanja na put. Što moramo ostaviti? Zasigurno svoje poroke i svoje grijehe, koji su poput sidrâ koja nas drže prikovanima za obalu i sprječavaju nas da isplovimo na pučinu. Za početak pravo je krenuti od toga da zamolimo za oprost, da tražimo oproštenje za stvari koje nisu bile dobre: ostavljam te stvari i idem dalje. Ali moramo isto tako ostaviti za sobom sve ono što nas koči da živimo u punini, kao što su strahovi, sebične kalkulacije, jamstva da ćemo ostati na sigurnom ako budemo živjeli nazadujući. Moramo se također odreći vremena koje gubimo na tolike beskorisne stvari. Kako je lijepo ostaviti sve to i, na primjer, posvetiti su služenju koje je naporno, ali koje te ispunja zadovoljstvom, ili posvetiti vrijeme molitvi, kako bismo rasli u prijateljstvu s Gospodinom. Mislim također na mladu obitelj, koja napušta miran život kako bi se otvorila nepredvidljivoj i predivnoj avanturi majčinstva i očinstva. To je žrtva, ali dovoljan je jedan pogled na djecu da bi se shvatilo da je bilo ispravno napustiti određene ritmove i udobnosti kako bi se doživjelo tu radost. Mislim na neka zanimanja, na primjer liječnik ili zdravstveni djelatnik, koji su se odrekli toliko slobodnog vremena kako bi učili i obrazovali se i koji sad čine dobro posvećujući bolesnicima mnoge sate danju i noću, mnogo fizičke i mentalne energije. Mislim na radnike koji napuštaju udobnost, koji napuštaju slatku besposlicu kako bi donijeli kući kruh. Ukratko, da bismo se ostvarili u životu potrebno je prihvatiti izazov ostavljanja. Na to Isus danas poziva svakoga od nas.

Ostavljam vam nekoliko pitanja u vezi s tim. Prije svega: sjećam li se nekog „jakog trenutka“ u kojem sam već susreo Isusa? Neka se svatko vrati mislima u prošlost: je li u mom životu bio neki „jaki trenutak“ u kojem sam susreo Isusa? Je li mi se u životu dogodilo nešto lijepo i značajno zato što sam ostavio druge manje bitne stvari? A danas, ima li nešto što Isus traži od mene da se odrekнем? Koje su to materijalne stvari, načini razmišljanja, navike kojih se trebam odreći da bih mu stvarno rekao „dà“? Neka nam Marija pomogne da, poput nje, kažemo potpuni „dà“ Bogu, da znamo napustiti nešto kako bismo ga bolje slijedili. Ne bojte se ostaviti ako je to zato da slijedite Isusa, uvijek će nam biti sve bolje i mi sami ćemo biti sve bolji.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Ova treća nedjelja kroz godinu na poseban je način posvećena Božjoj riječi. Uvijek iznova s divljenjem otkrivamo činjenicu da nam Bog govori, posebno po Svetom pismu. Čitajmo ga, proučavajmo, razmišljajmo o njemu, molimo s njim. Svaki dan pročitajmo po jedan odlomak iz Biblije, posebno iz Evanđelja: tu nam Isus govori, prosvjetljuje nas, vodi nas. I podsjećam vas na ono što sam rekao u drugim prigodama: imajte malo Evanđelje, džepno Evanđelje, i nosite ga u torbi, da uvijek bude nama; a kad vam se ukaže prilika za to tijekom dana, pročitajte nešto iz Evanđelja. Isus je taj koji nas prati. Malo džepno Evanđelje, neka je uvijek s nama.

Želim danas izraziti želje za mirom i svakim dobrom svima onima koji na Dalekom istoku i u raznim dijelovima svijeta slave lunarnu Novu godinu. O toj radosnoj prigodi, ipak, moram izraziti svoju duhovnu blizinu svima koji prolaze kroz trenutke kušnje zbog pandemije koronavirusa, u nadi da će sadašnje teškoće uskoro biti prevladane. Izražavam, na kraju, želju da dobrota, osjetljivost, solidarnost i sklad, koje se ovih danas doživljava u obiteljima koje se tradicionalno okupljaju, uvijek prožimaju i obilježavaju naše obiteljske i društvene odnose, kako bismo mogli živjeti miran i sretan život. Sretna Nova godina!

Srce mi je ispunjeno tugom zbog Mjanmara, gdje je zapaljena i uništena crkva Gospe od Uznesenja u selu Chan Thar, jedna od najstarijih i najvažnijih bogomolja u toj zemlji. Izražavam svoju blizinu golorukom civilnom stanovništvu, koje je u mnogim gradovima izloženo teškim iskušenjima. Molimo Boga da taj sukob uskoro završi i da započne novo vrijeme oproštenja, ljubavi i mira. Pomolimo se zajedno Gospi za Mjanmar. [*Zdravo Marijo...*]

Pozivam, također, na molitvu za prestanak djelâ nasilja u Peruu. Nasilje gasi nadu u pravedno rješenje problemâ. Potičem sve uključene strane da krenu putem dijaloga među braćom iz istog naroda, uz puno poštivanje ljudskih prava i vladavine prava. Pridružujem se apelu peruanskih biskupa: *¡No a la violencia, venga de donde venga! ¡No más muertes!* Ima Peruanaca ovdje na Trgu!

Iz Kameruna dolaze pozitivni signali koji daju nadu za napredak u rješavanju sukoba u regijama engleskog govornog područja. Potičem sve strane potpisnice Sporazuma da ustraju na putu dijaloga i uzajamnog razumijevanja, zato što se samo u susretu može planirati budućnost.

Pozdravljam sve vas koji ste došli iz Italije i drugih zemalja. Pozdravljam hodočasnike iz Splita, Varšave – ima mnogo Poljaka, vidim zastave – i Mérida-Badajozu (Španjolska), kao i vjernike iz Ascoli Picene, Montesilvana i Gele, grupu iz škole „Anđeo čuvar“ iz Alessandrije, skupinu mladih Gioventù Ardente Mariana iz Rima i članove Katoličke psihološke udruge.

Ovih dana, dok posebno molimo za puno jedinstvo svih kršćana, ne zaboravimo, molim vas, moliti za mir u napaćenoj Ukrajini: neka Gospodin utješi i podupre taj narod koji toliko pati! Tako silno pati!

Svima vama želim ugodnu nedjelju. I djeci Bezgrešne. I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja.